

ПЕРВАЯ ПЕСНЯ

*Закинув голову и опустив глаза,
Пред ликом Господа и всех святых – стою.
Сегодня праздник мой, сегодня – Суд.*

*Сонм юных ангелов смущён до слёз.
Бесстрастны праведники. Только ты,
На тронном облаке, глядишь как друг.*

*Что хочешь – спрашивай. Ты добр и стар,
И ты поймешь, что с эдаким в груди
Кремлевским колоколом – лгать нельзя.*

*И ты поймешь, как страстно день и ночь
Боролись Промысел и Произвол
В ворочающей жернова – груди.*

*Так, смертной женщиной, – опущен взор,
Так, гневным ангелом – закинут лоб,
В день Благовещенья, у Царских врат,
Перед лицом твоим – гляди! – стою.*

*А голос, голубем покинув в грудь,
В червонном куполе обводит круг.*

1918

PIRMOJI DAINA

*Iškėlus galvą, bet žiūrėdama žemyn,
Aš stoviu prieš Aukščiausiąjį, kuris
Akivaizdoj šventųjų – teis mane.*

*Susidrovėję verkia angelai,
Teisuoliai – abejingi. Vien tik Tu
Kaip tikras draugas į mane žvelgi.*

*Tu klausk, aš atsakysiu. Nes žinau,
Jog Tu, malonės pilnas, supranti:
Man varpas širdyje meluot neleis.*

*Suprasi, kaip aistringai ir aštriai
Savivalė ir Amatas kasdien
Plieniniai kardais kovės manyje.*

*Taip, tos – mirtingos – žvilgsnis nepakils,
Taip, ją pasmerks rūstybės angelai.
Per patį Apreiškimą prieš Tave
Aš stoviu čia ir laikiu išstarties.*

*O balsas – kaip balandis iš širdies
Auksinį cerkvės kupolą apskries.*

1918

ВТОРАЯ ПЕСНЯ

*А потом поили медом,
А потом поили брагой,
Чтоб потом, на месте лобном,
На коленках признавалась
В несодеянных злодействах!*

*Опостытели мне вина,
Опостытели мне яства.
От великого богатства
Заступи, заступник – заступ!*

1918

ТРЕТЬЯ ПЕСНЯ

*Я сказала, а другой услышал
И шепнул другому, третий – понял,
А четвертый, взяв дубовый посох,
В ночь ушел – на подвиг. Мир об этом
Песнь сложил, и с этой самой песней
На устах – о жизнь! – встречаю смерть.*

1918

ANTROJI DAINA

*O paskui midum vaišino,
O paskui broga vaišino,
Kad paskui, kur kerta galvas,
Atsiklaupus atgailaučiau
Už kaltes nepadarytas!*

*Man seniai įgriso vynai,
Man seniai įgriso vaisės.
Už turtus pačius didžiausius
Nusižemink ligi žemės – žemėn!*

1918

TREČIOJI DAINA

*Mano žodį kažin kas išgirdęs
Perdavė kitam, suprato – trečias,
O ketvirtas – vieną nykią naktį
Žygdarbį atlikti pasiryžo.
Žmonės apie tai sudėjo sakmę,
Jos žodžius kartoju tau – mirtie.*

1918

ЧЕТВЕРТАЯ ПЕСНЯ

*Утро. Надо чистить чаши,
Надо розы поливать.*

*Полдень. Смуглую маслину
Держат кончики перстов.*

*Колокол звонит. Четыре.
Голос. Ангельская весть.*

*Розы политы вторично.
Звон. Вечерняя заря.*

*Ночь. Чугунная решетка.
Битва голосов и крыл.*

1918

KETVIRTOJI DAINA

*Rytas. Taurę šveisti metas
Ir palaistyti rožes.*

*Pats vidurdienis. Alyvą –
Juosvą uogą – pirštais dviem.*

*Keturios. Varpai suskambo.
Dievo Angelas. Žinia.*

*Antrąsyk palietos rožės.
Aidas. Vakaro gaisai.*

*Ir naktis. Pajuodę grotos.
Žodžių ir sparnų kova.*

1918

ПЯТАЯ ПЕСНЯ

«Я стол накрыл на шестерых...»

Всё повторяю первый стих

И всё переправляю слово:

– «Я стол накрыл на шестерых...»

Ты одного забыл – седьмого.

Невесело вам вшестером.

На лицах – дождевые струи...

Как мог ты за таким столом

Седьмого позабыть – седьмую...

Невесело твоим гостям,

Бездействует графин хрустальный.

Печально – им, печален – сам,

Непозванная – всех печальной.

Невесело и несветло.

Ах! не едите и не пьете.

– Как мог ты позабыть число,

Как мог ты ошибиться в счете?

Как мог, как смел ты не понять,

Что шестеро (два брата, третий –

Ты сам – с женой, отец и мать)

Есть семеро – раз я на свете!

Ты стол накрыл на шестерых,

Но шестерыми мир не вымер.

Чем пугалом среди живых –

Быть призраком хочу – с твоими,

(Своими)...

Робкая, как вор,

О – ни души не задевая! –

За непоставленный прибор

Сажусь незванная, седьмая.

Раз! – опрокинула стакан!

И всё, что жаждало пролиться, –

Вся соль из глаз, вся кровь из ран –

Со скатерти – на половицы.

И – гроба нет! Разлуки – нет!

Стол расколдован, дом разбужен.

Как смерть – на свадебный обед,

Я – жизнь, пришедшая на ужин.

...Никто: не брат, не сын, не муж,

Не друг – и всё же укоряю:

– Ты, стол накривший на шесть – душ,

Меня не посадивший – с краю.

1941

PENKTOJI DAINA

„Aš stalą padengiau šešioms...“

Ir vėl eilėraščiams seniems

Eilutė perrašyta kinta:

– „Aš stalą padengiau šešioms...“

Tu vieną pamiršai – septintą.

Virš stalo tvyro liūdesys,

Lietaus lašai per veidus krinta...

Kas tavo klaidą ištaisys –

Pakvies į užstalę – septintą?..

Nuo nelinksmumo – jį matau –

Grafino stiklas apsiblausia.

Svečiai nuliūdę, liūdna tau,

Man, nekviestai – visų liūdniausia.

Nelinksma jums ir nešviesu.

Ak, net ir vynas nesilieja.

– Kaip tu, žinojęs jog esu,

Taip žiauriai apsirikt galėjai?

Tu tyčia šitaip skaičiavai –

Tas šešetas – klaidingas skaičius!

Du broliai, tu, žmona, tėvai –

Juk septyni, mane įskaičius!

Tu stalą padengei šešioms.

Bet ar šešiais pasaulis baigsis?

Geriau, nei juokdarius gyviems,

Šešėliu būti su tavaisiais,

(Savaisiais)...

Nepaliesdama, –

Tu juos be reikalo užstoji! –

Aš, sau lėkštės nerasdama,

Prie stalo sėduos – septintoji.

Štai! – Pilną taurę – ant grindų!

Kam išsilieti buvo lemta

Iš stiklo, iš akių, žaizdų –

Srautu – per tavo stalo lentą.

Ir mes drauge! Ir kambarys

Nuo užkeikimo išsivalo.

Kaip įkarštin puotos – mirtis,

Aš – gyvastis prie jūsų stalo.

...Kas aš: nei draugas, nei žmona,

Bet būsi priekaištą supratęs:

– Gyvųjų daug – o aš viena,

Ir tu – man vietos nesuradęs.

1941

ПЕРВАЯ ФИНАЛЬНАЯ ПЕСНЯ

*Рок приходит не с грохотом и громом,
А так: падает снег,
Лампы горят. К дому
Подошел человек.
Длинной искрой звонок вспыхнул.
Взошел, вскинул глаза.
В доме совсем тихо.
И горят образа.*

1916

ВТОРАЯ ФИНАЛЬНАЯ ПЕСНЯ

*Пора снимать янтарь,
Пора менять словарь,
Пора гасить фонарь
Наддверный...*

1941

PIRMOJI FINALINĖ DAINA

*Likimas pildos ne tada, kai griaudžia,
O taip: sniegas, dangus,
Žvakės. Skambutį spaudžia
Priartėjęs žmogus.
Garsas sušvitęs pražuvo.
Įėjęs tyliai žiūrės.
Namuos bus tylu kaip buvo.
Ir ikonos žėrės.*

1916

ANTROJI FINALINĖ DAINA

*Karolius nusiimt,
Senus žodžius ištrint,
Žibintą užgesint
Pats laikas...*

1941

NB

kursyvu pažymėtos dainuojamos eilėraščių eilutės
строки стихов для пения выделены курсивом
lines of singing poems marked in *italics*

Cit. Marina Cvetajeva/Марина Цветаева *Письмо в нумому/Į niekur laiška* // Sudarė ir vertė į lietuvių kalbą Ramutė Skučaitė // Santara, 2012
Pusl. 22, 38, 58, 68, 156, 182, 184